

Sociální DEMOKRAT

Čtvrtletník ♦ Vydává ČSSD v Plzeňském kraji ♦ Ročník 4 ♦ Číslo 1 ♦ Leden 2007

Z huby do rukou!

Ještě nedávno jsme prorokovali komunistům, že vymřou..., a spolehali se na to, že nám všichni levicoví voliči spadnou do klína. Nyní zjišťujeme, že nám hrozí totéž, ale rychleji. A chceme revitalizovat a modernizovat, zaměřovat se získávání mladých a žen.

Ještě nedávno jsme jen žehrali na nepřejícná pravicová média a sami sobě škodili vydáváním Pohledu v Právu. Škodili, protože Pohled byl plný plytkých funkcionářských plků, které téměř nikdo nečetl a ten, kdo četl, podruhé čtením neztrácel čas a iluze.

Ještě nedávno jsme spolufinancovali intranet, kde v nejnavštěvovanější části z celé ČR diskutovalo, a často v kruhu, jen kolem deseti sociálních demokratů...

Ještě nedávno jsme věřili, že vyhrájeme volby upřímným pohledem modrých očí pohledných mladých kandidátů a veleobsažným heslem, že to myslíme upřímně...

Naštěstí se věci mění. Postupně, pozvolna. Přesto je namístě ostražitost. Pohled není, bude Trend, intranet se mění, děti na důležitých postech ubývá... to rozhodující je ale teprve před námi: dopustíme-li, aby se záměr revitalizovat a modernizovat stranu změnil jen na fráze, které používají jako municí ke své obraně ti, kteří si bez práce chtějí zachovat svůj vliv a posty, pak to bude znamenat kritické ohrožení akceschopnosti a dostatečné síly ČSSD. Nesmíme se spoléhat na to, že za nás udělají práci jiní. Nesmíme se spoléhat ani na to, že vše nové bude automaticky lepší. Na případné chyby je třeba bezprostředně a s dostatečným důrazem upozorňovat.

Karel Havlíček odpustí, že jsem si od něj vypůjčil titul. Titulek jen dokládá, že tehdy i dnes platí: Nežvanit, dělat! Jiří Kuthan

O čem je modernizace ČSSD?

Postavení ČSSD v politickém spektru České republiky není zdaleka samozřejmé. Dosavadní řetěz našich úspěchů nedává žádné nezpochybnitelné záruky do budoucna. Máme své letité slabiny, které zůstávají neřešeny. Žijeme z podstaty první poloviny devadesátých let minulého století. Nesmíme opomíjet ani globální kontext. Globalizace vytváří tlak na změny v chování tradičních stran, zpochybňuje dělení na klasickou levici a pravici. Je na nás - sociálních demokratech, abychom tomu dokázali správně

čelit. Je na nás zda obhájíme koncept levice a zůstaneme dominujícím aktérem levice a levého středu i v budoucnu.

Sociální demokracie se dokázala vždy měnit podle potřeb doby. Dnes jsme nuceni se opět kriticky tázat, zda nástroje naší praktické politiky vedou k účinnému naplňování našich tradičních hodnot svobody, solidarity a spravedlnosti a k potřebné modernizaci země. K vyšší kvalitě života občanů, vyšší konkurenceschopnosti a zároveň vyšší sociální a ekologické ohleduplnosti. Nemyslím si, že tyto otázky máme jednou provždy vyřešeny.

Modernizace naší práce nesmí být kosmetická, ale musí být komplexní. Musí hluboce zasahovat veškeré oblasti naší činnosti. V oblasti programové musíme ještě více zohlednit objektivní potřeby naší země a trendy civilizačního vývoje v kontextu Evropy a globálního světa. K tomu potřebujeme lepší

odborně - vzdělanostní zázemí využitelné pro tvorbu naší každodenní politiky, dlouhodobých programů a strategií, pro potřeby osvěty dovnitř strany a směrem k veřejnosti. V oblasti organizační musíme profesionalizovat aparát strany na všech jeho úrovních a demokratizovat standardní rozhodovací a volební procedury. V oblasti personální musíme zavést skutečně funkční kritéria pro generování kvalitních politických osobností. A každopádně musíme otevřít stranu více veřejnosti, především zlepšením komunikace s konkrétními cílovými skupinami, rozšiřováním kontaktů a spolupráce s nevládními a neziskovými organizacemi občanské společnosti.

Již v posledních měsících uplynulého roku jsme zahájili výzkumnou fázi modernizace. Na základě sociologických šetření chceme získat bohatý empirický materiál zahrnující názory našich špičkových reprezentantů, předních stranických

pokračování na str. 2

Stranu otevřít a přiblížit naši vizi lidem

Vážení přátelé, krajská konference je vždy příležitostí k bilancování uplynulého období a k hodnocení práce krajské organizace. Bude také hodnotit výsledky jak voleb do Poslanecké sněmovny, tak voleb do senátních a komunálních.

Česká strana sociálně demokratická v červnových volbách do Poslanecké sněmovny sice nezvítězila, ale s 32,3% hlasů a 74 mandáty zaznamenala historicky nejlepší výsledek. V kraji jsme obhájili

čtyři poslanecké mandáty. Bez mála 1,750.000 voličů vyjádřilo důvěru naší politice a našemu volebnímu programu. Programu jistoty slušného života v prosperující zemi. Dalo ale i zřetelně najevo, že si nepřeje experimenty s touto zemí v podání ODS. Tuto důvěru voličů nesmíme zklamat. To zavazuje také naše vyjednávače při jednáních o volebním uspořádání – důsledně hájit zájmy našich voličů.

Senátní volby nám v kraji přinesly

radost v zisku, a tím v obhájení, mandátu ve volebním obvodu Domažlice. Je to výsledek obrovského nasazení kandidátky Jiřiny Rípkové, zúročení její dosavadní práce v komunální politice, ale i výsledek práce a nasazení celého týmu lidí.

pokračování na str. 2

Stranu otevřít a...

pokračování ze str. 1

Komunální volby pro nás v kraji jistě nedopadly tak, jak bychom si představovali. Ztráta pozic na radnicích v Domažlicích a v Sušici, a to přes zcela hmatatelné výsledky práce našich starostů, bolí. Těšit nás naopak může úspěch především v Tachově, Stříbře, Boru či Nezvěsticích. Obecně se potvrzuje, jak důležité je, aby se místní organizace strany věnovaly právě komunální politice. Aby věnovaly také patřičnou pozornost sestavování našich kandidátek.

Přátelé, již dnes se ale musíme připravovat na volby příští – na volby do krajského zastupitelstva a na senátní volby v roce 2008.

Do konce letošního roku bychom měli mít v hrubých rysech jasno o kandidátce do krajského zastupitelstva. Je tedy třeba se věnovat výběru kandidátů, aby to byly opravdu ty nejlepší osobnosti. A je třeba oslovit i naše sympatizanty z řad známých osobností.

V senátních volbách budeme obhajovat mandát na Tachovsku, chceme uspět v plzeňském senátním obvodu. Proto i zde je třeba již nyní přemýšlet o výběru vhodných osobností, z nichž pak vzejdou kandidáti, kteří budou mít šanci na úspěch.

V září byla zahájena diskuse o modernizaci strany. Jejím cílem je hlubší zakotvení a posílení ČSSD v politickém spektru, zatraaktivnění sociálně-demokratické vize společnosti a větší otevřenost strany směrem k veřejnosti. S tím souvisí i změny našich Stanov. Mají posílit přímou účast členů strany na rozhodování ve vnitrostranických otázkách. Návrh modernizace strany a změn Stanov

si jistě vyžádá další diskusi v rámci celé strany a věřím, že tak bude pokračovat i v našich organizacích

Krajská konference by měla také stanovit pro nadcházející období nové cíle a priority, které povedou ke zkvalitnění práce krajské organizace. Našími prioritami by proto měly být:

- personální práce - především v oblasti získávání nových členů, vzdělávání členské základny a podpora růstu osobností,
- zlepšení vnitrostranické komunikace - jak dále se Sociálním demokratem, jakou mu dáme náplň a stanovíme jeho zaměření,
- mediální prezentace - webové stránky, ale i výraznější komunikace prostřednictvím tisku a elektronických médií. Mediální příprava našich osobností, funkcionářů a kandidátů,
- spolupráce s MSD, SDŽ, seniory. Ale i s dalšími přátelskými organizacemi jako např. odbory,
- spolupráce s našimi komunálními politiky,
- obnovení práce krajských odborných komisí.

Závěrem bych vám chtěl poděkovat za práci, kterou jste odvedli a odvádíte ve prospěch sociální demokracie. A protože jsme na prahu nového roku, roku 2007, chtěl bych Vám popřát, aby ta sedmička na jeho konci vystihovala to, že bude rokem opravdu šťastným.

Přeji Vám i Vaším rodinám především hodně zdraví, osobní spokojenosti a také hodně úspěchů jak v profesním tak i v politickém životě. *Václav Votava
předseda KVV ČSSD*

Kouzelná slovíčka

Kouzelná slovíčka se vyznačují, mj., tím, že jako obecné pojmy byla původně přiřazena k jevům či situacím s úkolem je charakterizovat, pojmenovat, případně akcelarovat. Přidávat plyn. To dělá řidič. Kouzelná slovíčka ale často končí jako fangličky.

V tomto směru mám obavy i o výraz „modernizace“. První jej vyslovil řidič a mnohá kusadla se ihned rozjela jak šlejfirny.

Abychom pak za rok nezjistili, že jsme pořád na jednom fleku, vůkol pytle plné žvástů a slovíčko „modernizace“ nikdo nemůže použít, aniž by se nezesměšnil. Dovolím si poznamenat – za tím slovem nehledějte nic jiného, než v první řadě to, jak se s jeho obsahem vypořádáme každý sám. (kl)

O čem je modernizace...

pokračování ze str. 1

expertů, významných osobností společenského života a relevantních cílových sociálních skupin, jakými směry by se modernizace strany měla ubírat. Závěry z výzkumu hodláme předložit k diskusi na nastávajícím sjezdu, kterému tak, jak doufám, vtiskneme potřebnou věcnost. Po sjezdu by měla nastat druhá – realizační – etapa modernizace. Ustavíme expertní týmy pro zpracování návrhu konkrétních opatření v jednotlivých oblastech.

Již nyní v ČSSD vedeme vážnou diskusi o některých změnách, které by v krátkodobé perspektivě zlepšily úroveň naší práce. Týkají se např. přímé volby předsedů strany, lepšího výběru a demokratičtější volby našich kandidátů do zastupitelských orgánů, uplatnění některých moderních manažerských způsobů komunikace a řízení.

Proces modernizace ČSSD nebude snadný. Jsem si vědom, že se v něm strana rozdělí na ty, kteří si příliš změn nepřejí a na ty, kteří jich budou žádat co nejvíce. Tak je tomu ale i v životě. V míře a počtu prosazovaných změn však nespočívá podstata naší modernizace. Ta je v jejich účelnosti. A jelikož nechceme změny pro změny, odvozuje jejich účelnost především od otázky, nakolik nám pomohou lépe přizpůsobit naše programové cíle a konkrétní politiku potřebám doby, učinit nás atraktivnější pro co nejširší veřejnost. Stojíme před velkým úkolem změnit sebe a tuto zemi k lepšímu. Jen zdárné splnění tohoto úkolu učiní projekt sociální demokracie v naší společnosti něčím naprosto samozřejmým a dlouhodobě smysluplným.

*Jiří Paroubek
předseda ČSSD*

Z korespondence

(adresováno V. Votavovi, předsedovi KVV ČSSD)

Vážený příteli předsedo, děkuji Tobě i všem přátelům v kraji za hezkou gratulaci k mým dnešním 83. narozeninám. Nesmírně mne potěšilo, že na mne Plzeňáci a Západočeši myslí, vždyť jsem právě v tomto roce dovršil 60. výročí svého členství ve straně, s níž jsem prakticky spojen po celý svůj život. Vědomí, že strana o mně ví, nesmírně hřeje.

Patřím k té staré generaci, která zažila zápas strany proti komunismu před únorem a vlastně už před II. světovou válkou, kdy jsem byl ještě členem DTJ Plzeň IV na Roudné. Po válce jsem působil jako pomocný redaktor v plzeňské mutaci Práva lidu, kterou jsem během svého studia filosofie obhospodařoval hlavně vždy od pátku do pondělí za hlavního redaktora Mílu Ešnera. V té době jsem se osobně i s oběma z velké trojice vynikajících sociálních demokratů Plzeňska Vojtou Benešem a Luďkem Pikem – toho třetího velikána, miláčka

generace mého otce, Gustu Habrmána, jsem ovšem už nepoznal. K těmto třem velkým mušketýrům Plzeňska se později přidal, jako nejbližší přítel a spolupracovník Vašek Holub, poslanec, zahraniční voják, v druhém exilu pak dlouholetý ústřední tajemník strany, narozený v Hodoníně u Sušice. Všichni vynikali nejen velkým politickým rozhledem, ale především velkým srdcem, bez něhož si opravdového sociálního demokrata nedovedu ani představit. Na tyto naše velikány, v jejichž duchu žila i moje generace, může být Plzeňsko právem hrdé a na jejich odkaz nesmí zapomenout.

Přeji Ti, vážený příteli předsedo, a všem sociálním demokratům kraje pevné zdraví, hodně úspěchů a vytrvalost v zápase o naplnění sociálně demokratického poslání nejen na Plzeňsku, ale v celé republice.

*S přátelským pozdravem
Karel Hrubý
poslední předseda ČSSD v exilu*

Novoroční glosování, aneb jak dál?

Strana

Česká strana sociálně demokratická má za sebou skoro 130 let existence. Z toho pouze 40 let mohla svobodně pracovat. Ostatní dobu byla zakázána či pronásledována. Po listopadu 1989 obnovila svoji činnost a zvláště v posledních deseti letech se stala jednou z rozhodujících sil ve společnosti. Po roce 1989 se však nepodařilo obnovit její masovost. (Ve 30. letech minulého století měla v českých zemích okolo 400 tisíc členů a nyní, v posledních letech, pouze kolem 17 tisíc členů). Početnost členské základny se pak promítá do úspěšnosti voleb na krajské a komunální úrovni a zvláště pak ve volbách do Senátu a Evropského parlamentu. (Pro srovnání počty členů ostatních politických stran: KSČM 88 tisíc, KDU-ČSL 42 tisíc, ODS 30 tisíc, SZ – 2 tisíce).

Chce - li ČSSD i v následujícím období hrát hlavní roli na politické scéně, musí změnit svůj styl a metody práce.

Společnost

Zároveň se musíme zamyslet jaká je naše společnost 17 let po roce 1989. ČR má za sebou základní reformní kroky, a to jak v oblasti společenské tak i ekonomické. Jsme členy NATO a EU a v Evropě se řadíme mezi středně vyspělé státy. Česká ekonomika roste a přiměřeně

se zvyšuje i životní úroveň. Ale zdaleka ne všech obyvatel! Přes velké rozdíly v životní úrovni obyvatel jsou pomyslné nůžky mezi bohatstvím a chudobou zásluhou ČSSD nejméně rozvětvené ve srovnání s ostatními státy Evropy. Problémy spočívají spíše v rovině společenské, zvláště v rovině morální, než v rovině ekonomické. Z provedených výzkumů vyplývá že Češi jsou nejzávistivějším národem v Evropě, že nejvíce kradou a vypijí nejvíce alkoholu... a podobných negativ je i řada dalších. Z celé EU v ČR nejvíce bují korupce ve všech jejích formách. Rozmáhá se klientelismus. Od dřívějšího přílišného kolektivismu spějeme k nezdravému individualismu s projevy sobectví a „jájínkovství“. Za mnoho neduhů mohou média zejména ta komerční a nemalý vliv na tento stav mají sami politikové. V poslední době se začíná společnost radikalizovat i politicky.

Polarizace

Rok 2006 byl rokem dvojích voleb, čímž došlo k další polarizaci české společnosti. Zvláště červnové volby do Poslanecké sněmovny byly zásadním střetem o dalším směřování společnosti. Volby skončily patem, kdy oba dva pomyslné tábory mají stejný počet mandátů v PS. Ostrá

předvolební kampaň pokračovala i v povolebním vyjednávání a vzhledem k ideologické zaslepenosti a malé pragmatičnosti ODS je výsledek ten, že ani po sedmi měsících nemáme stabilní vládu.

Podzimní volby pak ukázaly, že ČSSD chce - li konkurovat ODS, nemůže zůstat jen volební stranou. Nízká volební účast ve volbách do Senátu a v komunálních volbách ve velkých městech je hlavní příčinou špatného volebního výsledku, neboť na komunální úrovni - až na světlé výjimky - nevyrostají výrazné sociálně demokratické osobnosti.

Reformy

V souvislosti s povolebním uspořádáním se hodně mluví o nutných reformách. Jednotlivé strany mají o těchto reformách různé představy, včetně hloubky těchto reforem. Všichni se shodují, že je nutné snížit zadlužování státu. Náš dluh ve srovnání s ostatními zeměmi EU není nějak dramatický, co je však alarmující, je výše ročních deficitů v posledních letech. Reformovat se musí penzijní systém a do určité míry i zdravotnictví. Mnohé problémy nazrály i v policii, která se vymkla společenské kontrole.

Nepřekonatelné rozdíly

Největší rozdíly mezi ODS a ČSSD přetrvávají v pohledu na daňovou reformu. ČR má v rámci EU spíše nižší daně a ČSSD nemůže souhlasit z navrhovanou daňovou reformou z dílny ODS za tichého souhlasu KDU - ČSL a SZ. Zavedení jednotné daně pro právnické i fyzické osoby v pásmu 17% - 19%, zrušení daní z dividend, daní darovacích, dědických a z převodu nemovitostí by znamenalo zásadní ochromení státního rozpočtu i rozpočtů krajů a měst i obcí na příjmové stránce. Spolu s dojednanou výší státního deficitu v letech 2008 - 2010 to znamená, že na výdajové stránce dojde k zásadnímu ochromení

základních funkcí státu, zvláště v oblasti poskytovaných veřejných služeb. To v žádném případě nemůže ČSSD dopustit.

Snaha o návrat k počátkům kapitalismu

I když se doba změnila řada jevů zůstala stejných. Opět obhajujeme - stejně jako na přelomu 19 - 20. století - osmihodinovou pracovní dobu. V novém Zákoníku práce je skutečně řada spíše technických chyb. Jaký politický boj musela však ČSSD svést o jeho prosazení! V dnešním světě kapitálu je člověk vnímán mnohdy jako kus, jako výrobní nástroj. Stále mnoho zaměstnanců pracuje v nedůstojných podmínkách za minimální mzdu.

Peníze se ve společnosti staly „fetišem“, okolo kterého se vše točí. Ztrácí se morálka a etika. Úspěch se často měří jen penězi. Boj s neduhy společnosti i názory nemalé části populace ovlivněné názory ODS není jednoduchý.

Posílení ČSSD

Má-li ČSSD zůstat úspěšnou stranou, schopnou konkurovat ODS, musí se změnit. Musí získat více nových, zvláště mladších a vzdělaných členů. Musí se více otevřít veřejnosti. Musí se oprostít od zahleděnosti sama do sebe. Nesmí řešit jen své vnitřní problémy, volit, nominovat, ale musí především řešit problémy ve svém okolí, problémy které trápí lidi. Svých členů si musí strana více vážít a dát jim prostor k vyjadřování i rozhodování. Rozhodování musí být kolektivní a ne záležitostí pár funkcionářů. Musí se změnit samotné principy fungování strany, neboť se přežily. Tak jako v celé společnosti se i v ČSSD objevuje řada šibalů, kteří stranu vnímají jen jako výtah k moci, k penězům. Zkušenosti z letošního roku varují. Pětú, Doleželů a dalších je ve straně stále dost, jen nejsou vždy vidět. Klientelismus je velkým nebezpečím pro samotnou stranu.

Václav Šlajs

Proč nepodpořím Topolánkovu druhou vládu

Po sedmi měsících politické krize se v Poslanecké sněmovně blíží hlasování o důvěře pro druhou Topolánkovu vládu. Bohužel vládu, které je ještě horší než vláda ODS, která nezískala důvěru začátkem října loňského roku.

Druhá „Topolánková vláda“ vzniká na základě koaliční smlouvy ODS, KDU-ČSL a SZ předkládá Poslanecké sněmovně nesourodý dokument, plný neprovázaných a protichůdných kroků. Jejím hlavním cílem je omezit společenské přerozdělování a tím i výrazně snížit společenskou solidaritu a v důsledku toho vážně narušit principy sociálního státu. Bezprecedentně by bylo ohroženo fungování veřejných služeb státu. Vláda předpokládá výrazně zvýhodnit příjmově

a majetkově nejbohatší skupiny na úkor skupin středně a nízkopříjmových.

Všichni se asi shodneme, že řada reforem je nezbytných. Je nutno reformovat důchodový systém, zdravotnictví i policii. Je nutné zvýšit adresnost sociálních dávek, zamezit jejich zneužívání a tím lidí více motivovat k práci. Nemá však žádnou logiku výrazně snižovat nejbohatším daně v době nutnosti snižování deficitu veřejných financí.

Navržené vládní kroky nemají jen dimenzi ekonomickou, ale i morální. Společnost je politicky rozdělena na dva přibližně stejné pomyslné tábory. Vláda chce nastolit situaci, kdy politická reprezentace jednoho tábora si uzurpuje zásadním způsobem právo rozhodovat o osudu tábora druhého. Ve svém novoročním projevu Prezident ČR Václav Klaus varoval před možným vznikem studené občanské války. Vyzval politiky k umírněnosti, k hájení celospolečenských a národních zájmů.

A právě proto, že nová vláda národ spíše rozděluje a svými předpokládanými činy ohrožuje harmonický rozvoj společnosti, ji nemohu vyjádřit důvěru.

Václav Šlajs
Poslanec ČSSD

Volební pat posílil Senát

Senát Parlamentu ČR je stále diskutované téma a to především z pohledu zda má být zachován nebo zrušen. Méně se hovoří a píše o práci senátorů a jejich názorů na smysl práce v senátu.

Proto k tomu chci po čtyřech letech práce v senátu něco říct.

Za celou dobu svého mandátu jsem neměl pocit, že práce senátora je zbytečná. Naopak, když vidím, jak nepodařené zákony zejména „zásluhou“ pozměňovacích návrhů poslanců někdy do senátu přicházejí po schválení ve sněmovně, je dobře, že jsou znovu diskutovány a případně upraveny nebo zamítnuty senátem. Mnohdy se na nás obrací ministři jako předkladatelé původních návrhů a žádají nás o opravu postoupeného návrhu zákona. Je prokázáno, že cca 60% sněmovně vrácených zákonů, je posléze přijato v podobě předložené senátem.

Bohužel, v současné době má v senátu nadpoloviční většinu ODS a tak dochází k úpravám

zákonů nebo jejich zamítnutí dle přání pravice. Tato skutečnost je špatná především v současné patové situaci ve sněmovně, protože každý zákon přijatý sněmovnou může být v senátu upraven dle potřeby pravice a sněmovna nemá 101 opozičních poslanců potřebných k přehlasování senátního návrhu.

To, že senát ovládla ODS je mimo jiné i „zásluhou“ nešťastných řečí a článků některých poslanců a dalších členů naší strany. Především před volbami do senátu je pro nás doslova sebevražedné mluvit o tom, že senát je zbytečný. Tohle ODS nedělá a stále zvyšuje počet senátorů. Důkazem o škodlivosti takových řečí jsou volby v roce 2004. Naši voliči nepřišli a my jsme nezískali ani jeden mandát senátora. V roce 2006 slíbili oponenti Senátu, že nebudou před volbami vystupovat a výsledkem bylo šest nových senátorů, dokonce i v baště ODS např. v Mladé Boleslavi.

Doufám, že tento slib bude dodržován i do budoucna.

Senát je zakotven v Ústavě ČR a proto musí být naším zájmem, aby v něm bylo tolik senátorů ČSSD, že budou moci podstatněji ovlivňovat tvorbu zákonů i dalších důležitých věcí např. jmenování ústavních soudců.

Mgr. Ladislav Macák,
senátor a starosta Tachova

Jednání ČSSD, zvláště ta z posledních období, jsou typická častými nářky na neochotu médií o sociální demokracii objektivně informovat. Tato neochota reálně existuje. Otázka zní:

Nemůžeme si za to trochu sami?

Do značné míry ano. Nechci se zde zabývat kvalitou našich mediálních výstupů. Ani tím, kdo a jak je modeluje. Je totiž vůbec úspěch, posíláme-li médiím aspoň něco, co nazýváme tiskovou zprávou nebo tiskovou informací, je úspěch, že se organizují tiskové konference a někdy i neformální setkání s novináři. A naše lidi, kteří se této práci vesměs dobrovolně věnují, nutno

ocenit a ne kritizovat pro kritiku samu. Přesto jsem přesvědčen, že je v této oblasti co zlepšovat a že by bylo na všech úrovních třeba

Naučme se prodávat svou práci

s těmi, kteří do styku s médií přicházejí, více odborně pracovat. Ve styku s médiem se totiž předpokládá, mj., kreativita a značná míra proaktivitu. Je přitom třeba vycházet ze znalosti žurnalistického prostředí obecně i jednotlivých novinářů. Fádni a šablonovité tiskové zprávy, při jejichž konstrukci budeme mít hlavně na zřeteli, aby se některý z našich funkcionářů nenaštal, nebudou v redakcích nikomu stát

ani za pohled. Mediální výstupy nutno konstruovat už se zakomponovanými prvky dramatu, není dobré vystřílet všechn prach najednou,

je třeba umět předvídat a dokonce provokovat doplňující otázky. Přitom vycházíme z jednoduché premisy, že každý žurnalista se svojí prací chce lišit od těch ostatních a v tom je nutné vycházet mu vstříc. Teprve takto komplexním přístupem se nám podaří model celého výstupu uzavřít do elipsy, jak se říkalo dřív, či zacyklit, jak se říká dneska. Zdařilý, vyvážený mediální výstup, který zprostředkovatele

i příjemce nepřivede do duševních zmatků a přitom mu poskytne vše, co poskytnout má, je ovšem dílo velmi vzácné, jehož základním předpokladem je, aby z něho byla znát opravdovost.

Té přitom vůbec neubude, naučíme-li se prodávat výsledky své práce. Nám se ale nedaří prodat – v dobrém smyslu toho slova – ani to, že šlo o naše vlády, za nichž země hospodářsky nebyvale vyrostla. V těchto souvislostech je proto třeba vítat záměr Lidového domu na vydávání vlastní tiskoviny – pokud ovšem tato tiskovina bude splňovat ty parametry mediální práce, které jsem tady letmo naznačil.

Vítězslav Klíma

Měla jsem kolem sebe tým spolehlivých lidí ochotných přiložit ruku k dílu

Ohlédnutí za senátní volební kampaní ve volebním obvodu číslo 11 Domažlice – Klatovy

Mám-li se vrátit o pár měsíců zpět a zavzpomínat na úspěšně proběhlou senátní volební kampaň, určitě bych musela začít svým rozhodnutím kandidovat v senátních volbách a pokusit se tak získat jediný znovu obhájovaný mandát ČSSD po odcházejícím senátorovi Ing. Petru Smutném. Musela bych se vrátit k nominační obvodní konferenci ČSSD v Domažlicích, jejíž delegáti mně šanci kandidovat do Senátu PČR dali.

Oficiálně však naše kampaň začala v Sušici křtem volebního „JiřaBusu“ (Jiřa – chodský překlad Jiřiny) dne 25. srpna 2006. Bylo to „vyšperkované“ auto, se kterým jsme ve volební kampaň ujeli téměř 5 tisíc kilometrů

a navštívili prakticky všechny obce a města s více než 150 obyvateli a mnohé z nich i několikrát.

Oficiální kampaň však předcházela kvalitní příprava a schválení volebního projektu (který byl ústředím hodnocen jako jeden z nejlepších). Ustanovení volebního štábu, zpracování rozpočtu kampaně, spoluzajištění finančních prostředků, koordinace s ústředním volebním štábem, příprava všech tištěných materiálů, propagačních materiálů, vytipování billboardových ploch zajištění koncertů, mítinků, volebních spotů. To vše se konalo v době, kdy jsem působila ve funkci starostky města Sušice a musela jsem samozřejmě plnit všechny povinnosti z této funkce vyplývající.

Hlavní cíl naší volební kampaně byl jednoznačný a zdánlivě jednoduchý – vyhrát –

Protikandidátů jsem měla celkem 5. ODS - Eliška Hašková-Coolidge, KDU-ČSL – Ing. Jaroslav Lobkowicz, US-DEU – Dr. Stanislav Volák, KSČM – Ing. Věstislav Křenek, Nezávislý kandidát – MUDr. Michael Janek.

Za nejvážnější protikandidáty jsem považovala MUDr. Micha-

ela Janka z Klatov, erudovaného a věhlasného očního lékaře a poté Elišku Haškovou-Coolidge, nominovanou za ODS. Čechoameričanku, prezentovanou jako spolupracovnici pěti amerických prezidentů. Možná bylo paradoxem, že to byla právě paní Hašková-Coolidge, která

mě ve volební kampaň vyčítala spojení funkcí starostky a senátorky, právě ona, která prohlašovala, že bude senátorkou 24 hodin denně a právě ona, kterou dle jejich slov navrhlo na kandidaturu město Kdyně a konkrétně Ing. Vladislav Vilímeček, který je zároveň ekonomickým náměstkem hejtmána Plzeňského kraje, místostarostou města Kdyně a v neposlední řadě poslancem parlamentu ČR.

Jinak jsem považovala senátní volební kampaň ze strany svých protikandidátů za korektní a slušnou.

Do druhého kola senátních voleb, které se konalo v týdnu od 22.10.2006 do 27.10. 2006 jsem postoupila s Eliškou Haškovou Coolidge, která v 1. kole zvítězila s počtem hlasů 11.393 oproti mým 10.854 hlasům. Ve druhém kole jsem již zvítězila s přesvědčivým náskokem 15.227 hlasů oproti 11.097 hlasům mé protikandidátky.

A v čem spatřuji já osobně důvod úspěchu a mé vítězství v senátních volbách a ve volebním obvodu číslo 11?

Předně to bylo v tom, že mě spoluobčané vnímali jako rozumnou ženskou, která pro své město za osm roků odvedla kus poctivé práce. Proto, že jsem

byla člověk z regionu, kde jsem se narodila a celý život v něm žila, že jsem nepřišla odněkud z Ameriky poučovat jak se dělají zákony v Čechách. Proto, že jsem právník, kterých je v Senátu žalostně málo a v neposlední řadě proto, že jsem žena, kterých je ve vrcholové politice rovněž málo. A nemohu zapomenout ani na skutečnost, že jsem kandidovala po osobnosti ČSSD, kterou byl Petr Smutný a úplně na závěr, proto, že jsem měla kolem sebe Tým spolehlivých lidí, ochotných přiložit ruku k dílu a pomoci.

Dne 28. listopadu 2006 jsem převzala od ministra vnitra ČR osvědčení o zvolení senátorkou a den poté jsem po složení slibu do rukou předsedy Senátu byla zvolena předsedkyní Stálé komise senátu pro Ústavu ČR a parlamentní procedury a členkou Ústavněprávního výboru Senátu PČR.

Jiřina Rippelová

Aktuální je budoucnost Evropy

V sociální demokracii se v poslední době diskutuje o modernizaci strany. Její součástí by podle předsedy ČSSD Jiřího Paroubka mělo být i omlazení a získávání více žen k aktivní práci v ČSSD. Strana by se také měla víc otevřít veřejnosti.

S těmito záměry lze jedině souhlasit. Česká politika obecně je výrazně maskulinní a nejen v sociální demokracii, ale i v ostatních stranách si lámou hlavy s podobnými problémy.

Chybí však konkrétní mechanismy, jak více žen a mladých lidí získat. Na lednové krajské konferenci ČSSD Karlovarského kraje byly vyjmenovány některé nástroje, které by měly vést k větší atraktivnosti strany – vydávání nového periodika, debaty na vysokých školách, transformace Masarykovy dělnické akademie na moderní vzdělávací institut – tyto iniciativy je nutné ocenit, ale zásadní vliv na příliv nových členů a voličů mít asi nebudou. Mnohem důležitější je, jak se strana prezentuje na veřejnosti. V době, kdy mnohá média nejsou sociální demokracii právě nakloněna, není pro ČSSD výhodné, aby se prezentovala jako strana jednoho muže. Stává se tak pro média mnohem snazší obětí. Měla by proto vzniknout společná politika prezentace strany navenek, kterou nebude definovat pouze nejužší vedení sociální demokracie.

Sociální demokracie se za osm

let u vlády nemá zač stydět. ČR má v novodobé historii nejvyšší růst ekonomiky a to i za sedmi-měsíčního faktického bezvládní. Růst HDP má i v dalších letech oscilovat kolem pěti procent. Díky chytré politice investičních pobídek přibývá zahraničních investic, roste životní úroveň všech vrstev, panuje téměř absolutní sociální smír. ČSSD je zásadně proti zavedení školného na vysokých školách, je proevropskou stranou, prosazuje dostupné bydlení pro mladé rodiny. I přesto je pro mladé voliče stále málo atraktivní. Pohlédneme-li pravdě do očí, zjistíme, že v tomto směru nám dnes už ujíždí vlak a ani výhled

do budoucnosti není nejpříznivější. Příčiny tohoto stavu nevidím ani tolik v programových věcech, jako právě v prezentaci strany navenek. Vždyť soc. dem. má mnohem větší potenciál oslovit mladou generaci voličů.

Situace v získávání nových členů ČSSD není jednoduchá. Strana si musí sama definovat, jaká má být velikost a kvalita její členské základny. Sociální demokracie by měla být atraktivní a přitažlivou stranou, která má co nabídnout nejen navenek, ale i dovnitř strany. Musí umět své členy motivovat k aktivitě. Měla by se snažit do svých řad získat co nejkvalitnější osobnosti. Vzdělaní a pracovití lidé by neměli být uměle drženi v pozadí, měli by naopak dostat příležitost se politicky realizovat. Pokud jim toto strana neumožní, pak je nezíská.

Politická rekrutace má svá úskalí. Vydat se stejnou cestou jako strana, která je napravo od politického středu našim největším rivalem, nelze. Ta si svoje straníky umí koupit a nutno dodat, že má za co. Podnikatelské kruhy zavazují své zaměstnance členstvím ve straně a získávají tak hlasy pro důležité volby a hlasování. Také „mrtvé duše“ a latentní straníci nesmějí být pro soc. dem. řešením. Pokud bude ČSSD chtít uspět v politické soutěži a být i v budoucnu rozhodující politickou silou, musí zvýšit svou schopnost oslovit občany

všech věkových vrstev a to nejen na centrální úrovni, ale zejména v obcích, městech a krajích.

Sociální demokracie by se měla snažit programově získat nejen levicové, ale i tzv. středové voliče. V loňských parlamentních volbách se k nám přiklonili levicoví voliči, kteří by jinak vhodili hlas komunistům nebo nešli k volbám vůbec. Naopak středoví, proevropsky a liberálně smýšlející voliči, kteří byli našim tradičním voličským zázemím, se od nás začali odklánět. Jedním z důvodů je i ústup od témat, která nám zajišťovala jejich přízeň. Např. zahraničně politická orientace naší země a budoucnost společné Evropy.

Sociálnědemokratické vlády přivedly Českou republiku do NATO i do EU. Naše zakotvení v těchto strukturách patří k zásadním milníkům naší novodobé historie a zřetelná pozitiva z nich vyplývající, dnes – vyjma snad prezidenta V. Klause - nikdo nezpochybňuje.

Vzpomeňme si, prosím, na přístup ODS ke vstupu do NATO a do Evropské unie. Dnes jsou aktuální témata budoucnosti Evropy, Evropské ústavní smlouvy a našeho předsednictví Evropské unii v roce 2009 opět těmi, která by právě sociální demokracie měla velmi významně profilovat. Jinak nám nejen tato témata, ale i tyto voliče „ukradnou“ zelení.

Adam Jareš

Mladí sociální demokraté o sobě

Jan LÁTKA, předseda klubu Mladých sociálních demokratů (MSD) v Domažlicích, 1. místopředseda KR (krajské rady) MSD posytl naší redakci tyto životopisné údaje:

„Absolvoval jsem obor Ekonomika terciální sféry na Západočeské univerzitě v Plzni, pracuji jako ekonom a již delší dobu jsem předsedou domažlického klubu Mladých sociálních

demokratů. Jsem i členem České strany sociálně demokratické a aktivně se zúčastňuji politického života v našem regionu. náš klub MSD má v současnosti osm členů. Mezi naše největší letošní aktivity patří kampaň ČSSD v parlamentních volbách a hlavně pomoc s distribucí volebních materiálů a s výlepem plakátů JUDr. Jiřině Rippelové v podzimních volbách do senátu.“

(r)

Z životopisu Mgr. Adama JARŠE: Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta filosofická, Doktorské studium Politologie, Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta filosofická, Studijní obor: Politologie, Zaměření: Mezinárodní vztahy, Studium absolvoval s vyznamenáním, Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta humanitních studií Studijní obor: Humanistika (Bc.)

Zimní semestr na univerzitě v Chemnitz v BRD.

Koncepce a realizace celé řady projektů převážně s mezinárodní účastí (S kamerou za koncem války (ČR – RUS – NĚM), Čes.-něm. mediální projekt, Mezinárodní setkání mládeže ve Flossenbürgu (ČR-NĚM-SK-BEL-FR-BĚLO-RUS-HUNG) atd.

Organizace projektů Knoflík – sdružení volnočasových aktivit mládeže (www.knoflik.org)

Vedoucí Eurocentra Plzeň

(r)

MSD svoji část zodpovědnosti zvládla

Fotoreportáž z akcí Mladých sociálních demokratů

„V předvolebních bojích měla letos ČSSD dosud nepoznaného pomocníka. Mladí sociální demokraté v Plzeňském kraji se kromě tradiční pomoci u stánků a výlepu plakátů prezentovali velmi aktivně i samostatně. Objížďeli jsme

kraj v MSDbusu, uspořádali jsme koncert, petici proti Dopravním podnikům v Plzni, prosazovali jsme vlastní program 12+1. Za největší pozitivum pokládám účast členské základny, vždyt v některých dnech se v městech a obcích Plzeňska podílely na kampani desítky členů MSD, na větších akcích, stranických i našich, se nás sešlo i 30. Velký dík patří nejen centrální a krajské MSD, ale především všem předsedům klubů, kteří zadarmo odvedli opravdu obrovský kus práce, přestože nikdo z nich nikde na volitelném místě nekandidoval. Díky nim se počet našich členů blíží už k 80.

*Aleš HESS,
předseda KR MSD-Plzeňsko*

MSD zorganizovali mikulášskou nadílku ve spolupráci s Fondem ohrožených dětí

Členové MSD na svých cestách po plzeňském kraji podporovali akce našich kandidátů. Na snímku s poslance Václavem Votavou.

Členové MSD objížďeli plzeňský kraj autobusovým veteránem.

Že je mladým vlastní smysl pro recesi prokázal i poslanec a ministr spravedlnosti za ODS JUDr. Jiří Pospíšil, který se nechal ochotně vyfotografovat ve společnosti členů MSD. Snímek je z plzeňského náměstí, kde právě probíhala předvolební kampaň občanských demokratů.

Postřeh ze X. sjezdu MSD

Předposlední zářijový víkend se konal desátý sjezd MSD, tentokrát v Teplicích. Zúčastnili se jej pochopitelně delegáti ze všech koutů republiky a čas zúčastnit se si našli i představitelé sociální demokracie, Jiří Paroubek, Lubomír Zaorálek a další.

Nejdůležitějším bodem programu byla volba nových představitelů MSD. Kdokoliv to ještě netuší, objevila se řada nových tváří, zatímco jiní se za potlesku svých kolegů loučili, viz třeba dosavadní předseda Honza Hamáček. Roli „zlého policajta“ zahrál virtuózně Jan Morávek, který si ostřil břit svého jazyka především na práci krajských kontrolních komisí. A abych nezapomněl, Západočecha potěší zřejmě nejvíce místopředsednictví, jež získal Aleš Hess, vůbec poprvé pro náš kraj.

Jan VYSKOČIL,
člen KR MSD Plzeňsko
za klub Plzeň-jih

Ve sněmovně zuří bitva mezi dvěma úhlavními nepřáteli dosavadní vratké pravicové koalice. Jedná se o zvýšení poplatku za jídlo a ubytování nemocných lidí ve zdravotnických zařízeních. Platba se má podle premiéra a předsedy ODS Mirka Topolánka zvýšit dvojnásobně na 200 Kč za den. Vnitrostranickým bojem oslabený šéf Zelených Martin Bursík se snaží Topolánka přesvědčit o možných negativních důsledcích podobných nepopulárních kroků. Ve městech i na venkově jsou již desetitisíce protestujících v plné pohotovosti. Po čtyřech letech Topolánkova vládnutí sice občané přežili mnoho kroků deformujících jejich životy, ale poslední pokusy ministrů za ODS jsou již za snesitelnou hranicí. Jediným argumentem občanských demokratů, proč by měli dále vést tuto zemi, je slibně nastartovaný ekonomický růst, jenž loni silně polevil, ale i přesto dosahuje 3 %. Jak známo všem fundovaným ekonomům, ekonomika se promítá v dlouhodobém horizontu a její změny nás často přežijí i o desítky let. Čtyři roky starý hospodářský úspěch, na něž se v těchto dnech začíná vzpomínat jako na dobu konjunktury, se v budoucnu zřejmě jen tak opakovat nebude. Letos je totiž situace jiná. Na rozdíl od Slovenska, kde

2010?

se Róbertu Ficovi podařilo stmelit Dzurindou rozdělenou společnost, a tak dosáhnout ještě výraznějšího hospodářského pokroku, se naše země zmítá v rozličných sociálních problémech a bouřích. Ty byly způsobeny necitlivými zásahy Topolánkova kabinetu. Jestliže lidé pod Tatrami vítají miliardy ze zahraničních investic, které jsou až na výjimky orientovány výhradně na vysoce kvalifikované pracovníky, Češi po zrušení investičních pobídek jen těžko získávají práci. A proto se míry neupotřebených ekonomicky aktivních obyvatel na trzích bývalých federálních partnerů historicky poprvé sblížily. Dosahují něco málo přes 10 %. Mladým lidem silně opeprilo začátky pracovního života absolventské školné. Ti, kteří dosáhli úrovně průměrného platu, jsou povinni odvádět tzv. desátky univerzitám místo toho, aby ušetřili nějaké peníze na bydlení a domácnost. Musejí tak bydlet u rodičů v malých bytech, poněvadž si bez zrušených novomanželských půjček nemohou dovolit koupit vlastní nemovitosti. To vede vysokoškoláky k falšování příjmů a snaze, aby průměrného platu co nejdéle vůbec nedosáhli. Takovýto systém přispívá k nepružnosti a nevykonnosti ekonomiky. Ani nemluvě o tom,

že všechny funkce ve státě kontroluje jediná strana – ODS. Mnozí s nostalgii vzpomínají na tolik odsuzovaný povolební projev Jiřího Paroubka o modré totalitě. Ta se kupodivu stále nevěřících lidí stala během let nepřijemnou realitou. Předmětem koaliční smlouvy byl též obchod o pokračování Václava Klause v prezidentském úřadu. Hlava státu se tak pochopitelně snížila v očích veřejnosti a občané jí už nepřisuzují tolik sympatií.

Černý scénář? Ano, poměrně lehce realizovatelná budoucnost nebýt jediného hlasu v Poslanecké sněmovně. Díky shodnému poměru pravicových a levicových poslanců zaručeně nedojde k výše popsané katastrofě. Budme šťastní, že modrá nezískala většinu, a tak lze její počínání korigovat. Nikdo nesmí chtít, abychom zradili přání téměř dvou milionů našich voličů. Nedopusťme proto lacinou toleranci modré vlády bez zajištění životních práv obyvatel České republiky. Věřím, že je mnoho těch, kteří nesouhlasí s programem pravicové vlády. Snažme se tedy zachovat rozumnou stabilitu v naší zemi a chraňme ji před útoky nerozumných politiků.

Jan NOVOTNÝ,
člen P klubu Mladá Plzeň,
člen KR MSD

„Tisknul jsem i mozolnaté dlaně,“ vykládal před časem M. Topolánek o předvolební kampani své strany. Chtěl tím dokladovat, že k pravicové straně (i když o skutečné pravicovosti ODS objektivně existuje nemálo pochybností) se čím dál více hlásí i lidé, kteří se živí, jak se říká, rukama. Vymýšlel si? Určitě nikoliv. Možná trochu přibarvoval, ale tolik asi zase taky ne. Popírat možnou pravdivost jeho chlubitivého výroku by tak jako tak nebylo ničím jiným, než lhaním si do vlastních kapes.

Vybrabčít druhé partaji kus jejího voličského elektorátu je samozřejmě předvolební druh

adrenalinového sportu, na jehož nevinnost můžeme mít jakýkoliv, třeba i velmi kritický názor. O jeho legitimitě však v demokratické společnosti nemůže být sporu. Právo na rozhodnutí, byť i blbé, patří totiž základním jejím pilířům.

Jsou věci, za něž se drát nemá pro lidi prakticky žádný význam. Jdi si za zaměstnavatelem s dodržováním zákoníku práce. Dostaneš padáka. Bylo tedy asi pěkné, že jsme v PS tento zákoník – za vlastní ztráty krve – prosadili, ale čerta nám to pomohlo.

Mediálně spíš uškodilo. Předhazovali nám rozkvět „socek“ a na ty mají utahaní zaměstnanci pořádnou pífku. Ale jestli chceme, abychom ve volebních kampaních tiskli

Na co slyší?

mozolnaté dlaně my a nikoliv šefové ODS, tak se o tyto zaměstnance starejme spíš tím, že se budeme snažit legislativně znemožňovat rozvoj „tvůrčího“ přístupu k pracovním právním normám. Že se budeme starat o nadužívání práce na živnostenský list, že se budeme starat o to v jakých podmínkách pracují profesionální

řidiči, které pak soudíme, protože bezpečně nedovezli lidi. Že zedníci a automechanici už zase chodí do práce i z práce v modrákách jak za první republiky. Nebo o to, že se hledá a nabízí černá práce už i na internetu. A ve svých návrzích se na všech stupních exekutivy starejme o zavedení důsledné kontroly a v logickém rozměru i postihů (ne mnohatisícových pokut za špatné parkování) i jejich vymáhání systémem „padni komu padni“. Na to totiž mozolnaté dlaně slyší. Vždyť kdo se zastal sportovkyně, která trénovala v chráněné krajinné oblasti? (kl)